



ת"ד 9565/08/13 - מדינת ישראל נגד משה איבגי

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

ת"ד 9565-08-13 מדינת ישראל נ' איבגי

בפני	כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	משה איבגי

החלטה

במסגרת שמיעת הוכחות ביום 7/10/15, עתר בא כוח המאשימה להעברת הדיון למותה אחר, בטענה כי מותב זה נחשף לעברה התעבורתי של עדת התביעה מספר 4 בכתב האישום.

בא כוח המאשימה טען כי הואיל ומותב זה נחשף לעברה התעבורתי של העדה, כך שהעדה כך שהעדה ענתנה בחקירתה על איזה עבירה הורשעה מלבד העובדה שהיא נפסלה בגין עבירה זו. .

סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד - 1984, קובע:

"שופט לא ישב בדין אם מצא, מיוזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

ההלכה לעילת פסלות קובעת כי יש להראות חשש ממשי למשוא פנים המבוסס היטב בעובדות המקרה. לא די בתחושה סובייקטיבית של מתדיין, אלא יש להצביע על נתונים אובייקטיביים המעידים על חשש ממשי למשוא פנים.

חשיפה לעבר פלילי של נאשם בהליך פלילי איננה מקימה עילת פסלות:

512716317

"לא אחת נפסק כי "עצם החשיפה לעברו הפלילי של נאשם אין בה כדי להוות עילה



לפסילתו של שופט" (ע"פ 8854/00 אלמקייס נ' מדינת ישראל (לא פורסם), להלן: פרשת אלמקייס). אכן, "לא כל מידע על עברו של הנאשם או המתדיין ולא כל אמירה המגלה מידע כלשהו על הרשעה קודמת צריכים להביא לפסילתו של שופט (מ' שמגר "על פסלות שופט - בעקבות ידיד תרתי משמע" גבורות לשמעון אגרנט (תשמ"ז) 87, 110).

חשיפת בית משפט לעברו הפלילי של נאשם אינה מקימה עילה להעברת הדיון למותב אחר, השאלה הינה האם יש באשר נחשף אליו בית המשפט, כדי להוות "מסה קריטית" אשר משמעותה חשש.

בענינו מדובר בעדה ולא בנאשם וכי הלכה זו נכונה שבעתיים כאשר מדובר בעדה ולא בנאשם.

לאור האמור אני קובעת כי אין כל חשש ממשי למשוא פנים.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ו, 12 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.